

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. kwietnia 2019 r.

Egz. nr 1

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 3/I/19

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 poz. 646 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A. przedstawione we wniosku z dnia 12 marca 2019 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 12 marca 2019 r. o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczącej opłaty zapasowej – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 12 marca 2019 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 12 marca 2019 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów A. - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa dotyczących opłaty zapasowej na podstawie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, z późn. zm.).

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

W dniu 17 grudnia 2018 r. Wnioskodawca uiszczył kwotę 40 zł tytułem „Opłata za wydanie interpretacji”.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisane zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca zamierza nabywać z innych krajów mineralny płyn hydrauliczny do samolotów o nazwie handlowej AeroShell Fluid 41. Wyrób ten jest mineralnym olejem hydraulicznym o wysokiej klasie czystości stosowanym m.in. w nowoczesnym sprzęcie lotniczym, zawierającym dodatki zapewniające płynność w niskich temperaturach, wyjątkowe właściwości przeciwzużyciowe, przeciwzatarciowe i hamujące korozje. Mineralny olej hydrauliczny będący mieszaniną oleju napędowego i dodatków jest klasyfikowany do kodu CN 2710 19 47.

W związku z opisanym powyżej zdarzeniem przyszłym Wnioskodawca wskazał następujące zagadnienie prawne będące przedmiotem wniosku:

W tak zakreślonym opisie zdarzenia przyszłego Wnioskodawca wnosi o stwierdzenie, czy w związku z planowanym przywozem do kraju mineralnego płynu hydraulicznego do samolotów o nazwie handlowej AeroShell Fluid 41 Spółka zostanie uznana za handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym i w konsekwencji będzie zobowiązana uiszczać opłatę zapasową, o której mowa w art. 21b tej ustawy.

Stanowisko Przedsiębiorcy wraz z uzasadnieniem

Zdaniem Przedsiębiorcy w opisanym powyżej stanie, sprowadzanie do kraju mineralnego płynu hydraulicznego do samolotów o nazwie handlowej AeroShell Fluid 41, nie będzie wiązało się z koniecznością uiszczenia opłaty zapasowej.

Wnioskodawca zauważa, że mimo iż wyrób, który Spółka zamierza sprowadzać jest zaklasyfikowany do kodu CN 2710 19 47, wymienionego w § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie

szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. poz. 1806), to jednak kluczowe znaczenie w sprawie ma brzmienie definicji paliw w ustawie o zapasach.

Wnioskodawca dalej wskazuje, iż ustawa o zapasach nie definiuje pojęcia „lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe”. W tym zakresie ustawa odsyła do definicji określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14 listopada 2008 r., str. 1 z późn. zm.), po zmianie ww. rozporządzenia w załączniku A do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008. Wnioskodawca odnosząc się do definicji oleju napędowego określonej w ww. załączniku do rozporządzenia, obejmującej zarówno inne oleje napędowe, jak i odnoszącej się wprost do przeznaczenia wyrobu wskazuje, że przy ocenie czy dany wyrób podlega opłacie zapasowej, nie należy poprzestawać na samej klasyfikacji wyrobu w ramach Nomenklatury Scalonej. Spółka podkreśla, że załącznik do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008, definiujący produkty naftowe nie posługuje się kodami CN.

Zdaniem Wnioskodawcy, wśród licznych produktów naftowych komentowane unijne rozporządzenie definiuje również smary jako węglowodory produkowane z produktów ubocznych destylacji wykorzystywane głównie do zmniejszenia tarcia pomiędzy powierzchniami nośnymi. Pozycja ta obejmuje wszystkie gatunki olejów smarowych, od oleju wrzecionowego do oleju cylindrowego, jak też wykorzystywane w smarach stałych, olejach silnikowych, a także wszelkie gatunki olejów bazowych.

W ocenie Wnioskodawcy, w odniesieniu do definicji oleju napędowego oraz smaru określonych w przywoływanym rozporządzeniu, produkt będący przedmiotem wniosku o wydanie interpretacji, z uwagi na swoje właściwości, należałoby uznać za smar. Przemawiają za tym jego właściwości przeciwzużyciowe, przeciwzatarciowe i hamujące korozje. Ponadto przedmiotowy produkt w świetle powyższych definicji nie jest wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, nie jest lekkim olejem opałowym wykorzystywanym w przemyśle i gospodarstwach domowych, nie jest wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym oraz nie jest olejem napędowym, którego temperatura destylacji mieści się w granicach 380 – 540°C, wykorzystywanym jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Ponadto Wnioskodawca wskazuje, iż przedmiotowy produkt nie zawiera biokomponentów.

Spółka dalej podnosi, iż dokonując klasyfikacji do właściwego kodu CN, a faktycznie definicji, ograniczenie się jedynie do temperatury destylacji jest niewystarczające. W widełkach temperaturowych przewidzianych dla destylacji oleju napędowego pozycjonuje wiele innych produktów ropopochodnych, w tym również wspomniane wyżej smary. Wnioskodawca wskazuje, że przy uwzględnieniu innych parametrów produktu będącego przedmiotem wniosku, takie jak m.in. temperatura płynięcia, lepkość kinematyczna, determinujące przeznaczenie wyrobu, nie można uznać tego produktu za paliwo, którego przywóz wiąże się w koniecznością zapłaty opłaty zapasowej. Sama klasyfikacja do kodu CN 271019 47 jest w tym przypadku niewystraszająca do uznania, że opłata zapasowa winna zostać uiszczona.

Wnioskodawca w dalszej części uzasadnienia stanowiska powołuje się na wydaną przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych decyzję nr BPI-8IZ/18 w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych w zakresie wyrobu o kodzie CN 2710 12 25, w której organ wskazał, że czynnikiem determinującym powstawanie obowiązku zapłaty opłaty zapasowej jest sposób jego wykorzystania.

Podsumowując, Wnioskodawca podkreśla, iż decydującym dla definiowania paliw na potrzeby ustawy o zapasach jest zgodnie z rozporządzeniem unijnym przeznaczenie produktu i cel jego wykorzystania, co powoduje, iż w ocenie Wnioskodawcy sprowadzanie do kraju mineralnego płynu hydraulicznego do samolotów nie będzie wiązać się z obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego uznano za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku

zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323) organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Treść art. 2 pkt 19 lit. a b ustawy o zapasach zawiera definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, bądź osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1114 i 1039), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną. Stosownie do art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach przywozem jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym, w myśl art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej,

produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Poprzez paliwa, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone są w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). Na mocy zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii (Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017 r., str. 3 i nast.), która weszła w życie 30 listopada 2017 r. definicje legalne powołanych powyżej produktów zostały przeniesione do załącznika A, przy czym w załączniku B w rozdziale 4 odnoszącym się do ropy naftowej i produktów naftowych w pozycji 4.1. „Nośniki energii” zaznaczono, że o ile nie określono inaczej, w kategorii tej gromadzone są dane odnoszące się do wszystkich nośników energii wymienionych w załączniku A rozdział 3.4 OLEJ (ropa naftowa i produkty naftowe). Jednocześnie powołany załącznik A zatytułowany „Wyjaśnienia dotyczące terminologii” jednoznacznie wskazuje, że zawiera on wyjaśnienia, uwagi geograficzne lub definicje pojęć, które są stosowane w pozostałych załącznikach, o ile w załącznikach tych nie stwierdzono inaczej. Wskutek powyższego bezpośrednio odesłanie z ustawy o zapasach do załącznika B rozdziału 4 rozporządzenia nr 1099/2008 przekształciło się w odesłanie kaskadowe, które dla ustalenia właściwego brzmienia definicji paliw wymaga sięgnięcia, poprzez odesłanie z załącznika B, do definicji określonych w załączniku A rozporządzenia nr 1099/2008. Definicje zawarte w załączniku A rozporządzenia nr 1099/2008 odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki **określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:**

1. surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
2. surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
3. paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej
 - **biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.**

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). **Z przepisu §6 pkt 8 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe oznaczone kodem CN 27101947.**

Mając powyższe na uwadze w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych produktów naftowych oraz poszczególnych paliw - niezależnych od definicji przyjętych w tym zakresie w polskim prawie, w szczególności niezależnie od definicji zawartych w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Należy mieć na uwadze, iż definicje te zostały wprowadzone do ustawy o zapasach ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 900), której celem było wdrożenie do prawa polskiego dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9). Z jej art. 3 ust. 1 wynika, iż państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy w celu zapewnienia aby całkowite zapasy naftowe

utrzymywane w każdym momencie we Wspólnocie na ich użytek odpowiadały co najmniej: 90 dniom średniego dziennego przywozu netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego, w zależności od tego, która wartość jest wyższa. Zgodnie z art. 2 lit. i dyrektywy 2009/119/WE zapasy naftowe to zapasy produktów energii wymienionych w pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008. Z pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008 wynika natomiast, iż chodzi o ropę naftową, NGL, półprodukty rafineryjne, inne węglowodory, gaz rafineryjny (poza ciekłym), etan, LPG, benzynę ciężką, benzynę silnikową, benzynę lotniczą, paliwo typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwo typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, olej napędowy (destylowane oleje opałowe), olej napędowy transportowy, oleje opałowe do celów ogrzewania i innych, ciężki olej opałowy (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), benzynę lakową i benzyny przemysłowe, smary, asfalt, parafiny oraz koks naftowy - do których stosuje się definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 tego rozporządzenia. Dlatego też ustawodawca w zakresie definicji ustawowych poszczególnych produktów naftowych na gruncie ustawy o zapasach odsyła do załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008.

Ponadto zaś w doktrynie prawa i w orzecznictwie sądowym powszechne jest stanowisko, że przy stosowaniu wykładni językowej jako dominującej metody interpretacji przepisów zwłaszcza prawa podatkowego pierwszeństwo przyznaje się definicjom legalnym tekstu prawnego, nie ma bowiem innych silniejszych reguł służących ustalaniu znaczenia zwrotów użytych w przepisach prawnych¹.

Stosownie do definicji określonej w Rozdziale 3.4.17 ww. rozporządzenia OLEJE NAPĘDOWE (DESTYLOWANE OLEJE OPAŁOWE) wskazano, że olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180 - 380°C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; w transporcie morskim i szynowy; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380 - 540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle

¹ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 grudnia 2000 r., FSA 2/00, ONSA 2001/2/49, M.Podat. 2001/2/2, M.Podat. 2001/3/37, Pr.Gosp. 2001/4/43, PP 2001/3/63.

petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na sprowadzeniu paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną przywozu rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, po zmianie rozporządzenia w załączniku A.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż nabycie produktów o nazwie handlowej AeroShell Fluid 41, nie skutkuje powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej. W jego ocenie definicję określoną w załączniku B rodz. 4 pkt 15 rozporządzenia 1099/2008 „Oleje napędowe” spełniają jedynie „produkty wykorzystywane do spalania w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, do spalania w instalacjach przemysłowych i gospodarstwach domowych, do spalania w silnikach na potrzeby napędu statków morskich lub pojazdów szynowych oraz jako surowiec w przemyśle petrochemicznym”. Wnioskodawca broniąc swojego stanowiska podkreśla, że pomimo zaklasyfikowania, ze względu na kod CN, produktu AeroShell Fluid 41 do kategorii lekkie oleje napędowe i pozostałe oleje napędowe, nie wypełnia on definicji paliwa w rozumieniu ustawy ze względu na takie parametry fizykochemiczne jak temperatura płynięcia, lepkość kinematyczna, wyjątkowe właściwości przeciwzuzyciowe, przeciwzatarciowe i hamujące korozje, determinujące przeznaczenie wyrobu inne niż do celów trakcyjnych lub grzewczych.

W ocenie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych stanowisko Wnioskodawcy nie znajduje odzwierciedlenia w przepisach ustawy o zapasach. Podkreślić należy, iż ustawa o zapasach w żadnym punkcie nie określa, że przywóz i produkcja jedynie

tych wolumenów produktów naftowych, które użytkownik wykorzysta do celów napędowych lub grzewczych wiąże się z obowiązkiem uiszczenia przez producenta lub handlowca określonej opłaty zapasowej, bowiem tylko takie produkty można uznać za paliwo. Ustawa o zapasach w art. 2 pkt 3 w sposób jednoznaczny określa, że dla uznania konkretnego produktu za paliwo istotne jest nie przeznaczenie produktu, ale spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, po zmianie w załączniku A. Definicja olejów napędowych z przedmiotowego załącznika odwołuje się do obiektywnych cech produktów naftowych – przede wszystkim do ich cech fizykochemicznych tzn. ich zakres temperatury wrzenia musi zawierać się w przedziale od 180 do 380°C.

Prezes Agencji zauważa, iż Wnioskodawca wraz z wnioskiem złożył Kartę charakterystyki produktu AeroShell Fluid 41(EU) – data wydruku 02.12.2016, która identyfikuje substancje/mieszanki, jak również opisuje właściwości fizyczne i chemiczne produktu. W opisie parametrów fizykochemicznych przedmiotowego produktu wskazane są jedynie parametry dotyczące szacunkowej wartości początkowej temperatury wrzenia i zakres temperatur wrzenia (> 280°C). Jednak Wnioskodawca we wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji w sposób wyraźny wskazał, że parametry fizykochemiczne produktu AeroShell Fluid mieszczą się w widełkach temperaturowych przewidzianych dla destylacji olejów napędowych tym samym spełniając główne kryterium rozporządzenia 1099/2008 jakim jest parametr składu frakcyjnego, klasyfikując dane produkt jako oleje napędowe.

Należy podkreślić, że postępowanie interpretacyjne oparte jest wyłącznie na stanie faktycznym przedstawionym przez wnioskodawcę i nie podlega uzupełnieniu przez organ (wyrok NSA z dnia 20 maja 2017 r. sygn. akt II GSK 2489/15). Organ, udzielając interpretacji, przedstawia swój pogląd dotyczący rozumienia treści właściwych przepisów prawa i sposobu ich zastosowania w odniesieniu do sytuacji indywidualnej, wskazanej przez wnioskodawcę (wyrok WSA z dnia 16 lipca 2009 r. sygn. akt IISAB/Go 8/09).

Powyższe rozważania, w ocenie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, oparte na przedstawionym przez Wnioskodawcę opisie zdarzenia przyszłego, obowiązujących przepisach prawa unijnego i krajowego, wskazują jednoznacznie, iż produkt będący przedmiotem niniejszej sprawy, stanowi paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach, zaś czynności realizowane w zakresie nabywania tegoż wyrobu wypełniają instytucje przywozu. Wnioskodawca realizując wskazane powyżej

czynności uzyskuje status handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach, objęcie zaś tego paliwa kodem CN 2710 19 47 rodzi obowiązek zapłaty opłaty zapasowej, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wykazu surowców.

Dlatego też, z uwagi na powyższe, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Odnosząc się zaś do powołania się Wnioskodawcy na wydaną przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych decyzję nr BPI-8IZ/18 podkreślić należy, że nie dotyczy ona interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej, lecz obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych wyrobu o kodzie CN 2710 12 25, a więc zupełnie innego produktu niż wskazanego w przedmiotowym wniosku. Podkreślenia wymaga, że regulacja dotycząca opłaty zapasowej ma charakter autonomiczny i nie ma podstaw do stosowania analogii do przepisów regulujących zasady tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. W uzasadnieniu do projektu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, ustawodawca wprowadzając przepisy konstytuujące obowiązek uiszczania przez producentów i handlowców opłaty zapasowej tytułem kosztów tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych, argumentował, że „obowiązek uiszczania opłaty zapasowej został technicznie ukształtowany w odmienny sposób niż obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych.

Należy zaznaczyć, iż indywidualne interpretacje przepisów prawa stanowią udzieloną przez właściwe podmioty - będące organami podatkowymi lub organami w sprawach dotyczących przedsiębiorców - informacje o możliwościach stosowania materialnego prawa podatkowego (prawa dotyczącego przedsiębiorców) oraz związanej z tym wykładni przywołanego prawa. Nie mają też mocy formalnie wiążącej zarówno względem adresatów prawa podatkowego (prawa dotyczącego przedsiębiorców), jak i względem organów podatkowych (organów właściwych dla przedsiębiorców). Interpretacja bowiem nie dotyczy ściśle określonej sprawy merytorycznej przedsiębiorcy, a więc nie rozstrzyga o prawach lub obowiązkach przedsiębiorcy, tylko rozstrzyga o określonej faktycznie lub przyszłej sytuacji prawnej lub okoliczności, która może, ale nie musi, mieć wpływ na prawa lub obowiązki

przedsiębiorcy (L. Bielecki, Komentarz do art. 34 ustawy – Prawo przedsiębiorców, stan prawny na 2019.01.01).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku przez Wnioskodawcę na podstawie stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

.....
Wykonano w 3 egz.
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. Nr 2 – BPI;
Egz. Nr 3 – aa.